

Tomasz Bauć

Strój

na sopran i fortepian
słowa: Bolesław Leśmian

Miała w sadzie strój bogaty,
Malowany w różne światy,
Że gdy się w nim zapodziała,
Nie wędrując - wędrowała.
Strój koloru murawego,
A odcienia złocistego -
Murawego - dla murawy,
Złocistego - dla zabawy.

Zbiegło się na te dziwy aż stu planetników,
Otoczyli ją kołem, nie szczędząc okrzyków.

Podawali ją sobie z rąk do rąk, jak czarę:
"Pójmy duszę tym miodem, co ma oczy kare!"

Podawali ją sobie z ust do ust na zmiany:
"Słodko wargą potłoczyć taki krzew różany!"

Porywali ją naraz w stu pieszczot zawieję:
"Dziej się w tobie to samo, co i w nas się dzieje!"

Dwojgiem piersi ust głodnych karmiła secinę:
"Nikt tak słodko nie ginął, jak ja teraz ginę!"

Szła pieszczota koleją, dreszcz z dreszczem się mijał,
Nim jeden wypił do dna - już drugi nadpijał.

Kto oddawał - dech chwycił, a kto brał - dech tracił,
A kto czekał za długo - rozumem przypłacił!

Sad oszalał i stał się nie znany nikomu,
Gdy ona, jeszcze mdlejąc, wróciła do domu.

Miała w oczach ich zamęt, w piersi - ich oddechy,
I płonęła na twarzy od cudzej uciechy!

"Jakiż wicher warkocze w świat ci rozwieruszył?"
"Ach, to strzelec - postrzelec w polu mnie ogłuszył!"

"Co za dreszcz twoim ciałem tak żarliwie miota?"
"Śniła mi się w śródleciu burza i pieszczota!"

Mać ją, płacząc, wyklęła - ojciec precz wyrzucił,
Siostra łokciem skarciła, a brat się odwrócił.

A kochanek za progiem z pierścieni ograbił,
I nie było nikogo, kto by jej nie zabił.

I nie było nikogo, kto by nie był dumny,
Że ją przeżył, gdy poszła wraz z hańbą do trumny.

Tylko Bóg jej nie zdradził i ślepo w nią wierzył
I przez łzy się uśmiechał, że ją w niebie przeżył.

"Ty musisz dla mnie polec na śmierci wezglowiu,
A ja muszę dla ciebie trwać na pogotowiu!"

Ty pójdiesz tą doliną, gdzie ustaje łkanie,
A ja pójdę tą górą na twoje spotkanie.

Ty opatrzysz rany, ja twych pieszczot ciernie,
I będziem odtąd w siebie wierzyli bezmiernie!"

Miała w sadzie strój bogaty,
Malowany w różne światy,
Że gdy się w nim zapodziała,
Nie wędrując - wędrowała.
Strój koloru murawego,
A odcienia złocistego -
Murawego - dla murawy,
Złocistego - dla zabawy.